

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 " "
Negyedévre 3 " "
Egy óra 1 " "
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő)-utca 10. sz. hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Torontálmegye kereskedelme és a magyar nyelv.

Nagybecskerek, április 8.

(X) Nagybecskerek városa is kétségkívül nagyot haladt az utolsó években a magyarosodás terén. Nagyon de nem eleget. Nyilvános életünknek még távolról sincs magyar nemzeti jellege, bár társadalmunkban sok buzgóság nyilvánul az idegen kultusból való kivetkezésre. De a társadalom törekvését szerfölött megnehezíti az, hogy egyik legjelentékenyebb tényezője: a kereskedő-világ megmarad régi szokása és rendszere mellett. Kereskedelmünk magyarosodása oly lassu tempóban halad, hogy valóban szükségessé vált valamelyes intézkedés, a mi a kereskedő-világban felébressze a magyar nemzeti öntudatot s arra ösztönözze, hogy valahára szakítson hagyományos szokásaival és kövesse magyarosodás dolgában a társadalom többi rétegeit.

Mert kétségtelen az, hogy a város nyilvános életének külső jellegét a kereskedelem formája adja meg. Hiába hódít a magyar nyelv és a magyar szellem a szalonban, színházban, iskolában és egyéb intézetekben. Hiába érezzük a társadalomnak arra irányzott nemes törekvését, hogy nyelvben

ugy mint szokásaiban, jellemében úgy mint tevékenységében teljesen magyar legyen. Ez a törekvés bármily eredményes és dicséretes legyen is, egy város külső képén nem látszik meg, hanem csak a társadalmi életben érvényesül. S mi tagadás benne, városunk külső képe, s ezzel összefüggőleg nyilvános élete még mindig magán hordja azt a bélyeget, a mely a legélesebben elüt a magyar szellemtől, tudniillik a német szellem bélyegét.

Városunk kereskedelme majdnem teljesen német. Itt-ott ugyan megmagyarosodtak legalább a külső formák, de utcáinkon még mindig sok a német czégtábla, s a mi ennél sokkal károsabb, a kereskedő világ belső élete, a kereskedelem nyelve majdnem teljesen német.

Nem kicsinyes chauvinizmus az, ha városunk életének, amennyire lehet, tiszta nemzeti szellemet óhajtunk adni. Nagyon indokolt az a törekvés, mely arra irányul, hogy e város, mely a legnagyobb megyék egyikének központja s a főváros után hogy egyebet ne említsünk, a legnagyobb terményforgalommal bír, hogy e város kereskedelme is magyar legyen.

Mert kétségkívül érezhető az a hatás, melyet egy megye központjának szel-

leme a környékre gyakorol. Nagy nemzeti érdek fűződik tehát ahhoz, hogy a megye szívéből ne áradjon ki a megye polyglott lakosságának organizmusába idegen szellemnek, idegen eszmeáramlatoknak egészségtelen hatása. De addig, míg kereskedelmünk meg nem magyarosodik, míg városunk külső életének német és szerb bélyegét le nem veszik azok, kik e bélyeget rányomták, addig nem várhatjuk azt, hogy megyénk székvárosa olyan hatással legyen az egész megye organizmusára, a minővel lenni kellene egy haladásra vágyó, öntudatos fejlődésre törekvő vármegyének, mint Torontálmegye székvárosa.

Tudunkkal létezik Torontálban is egy magyarnyelvterjesztő és közművelődési egyesület. Nem célunk ezuttal rekriminálni, mily keveset tett ez egyesület, annyival is inkább, mivel tudjuk, hogy csak igen szerény eszközök állanak rendelkezésére, melyekkel a legjobb akarat mellett sem lehet nagy dolgokat keresztül vinni. De rá akarunk mutatni egy új feladatra, mely a torontálmegyei közművelődési egyesületre vár. Tegyen lépéseket, hogy felébressze a torontálmegyei és első sorban a nagybecskereki kereskedő világban a nemzeti

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Egy szigorú bíró.

(Öngyilkossági történet.)

Olyan asszony, a minő csak kell.

Magas és szőke. Domboru homlokon íves szemöldökök, ezek alatt olyan kék szemek, a melyeket nem lehet hasonlítani semmihez. Sem az ég ragyogó, áttetsző kékjéhez, sem a mezők legkedvesebb virágjának, a buzavirágnak színéhez. Mert sem az égnek, sem a buzavirágnak nincs pajkos csillogása, elbűvölő ragyogása és megégető forrása.

Az Etelka szeméinek van.

Minő pillák! Hosszuak és feketék. Mikor összeérnek ezek a selyemlágú szilánkok, mintha valamely csodálatos szírmok ölelkezzenek össze.

A mint fiatal barátunk ennek a tündöklő szempárnak a forró sugárzását egyszer megérezte az arcán: többé nem volt tisztában önmagával, és bíró léteire elfeledte a különbözetet az enyém, tied és az övé között.

Egő vágy, és olyan érzelmek törekedtek ki a szívéből, a melynek, hogy termője lett volna a lelke, sohase hitte.

Azelőtt nem is öntudatos, de arrogans férfi volt. Tartotta magát annyinak, hogy ama udvariassági tény alól is rendszerint kivonta magát, a mely nővel szemben kötelességünké teszi a kézcsókot.

Mi volt neki ez előtt egy asszony?

Egyszerű jogeset, a mely fölött az ő erősen képzett jogászfejjével egyszerűen kritikát

gyakorolt, ha erre fölkerítették. Az ítélet mindig szigorúan hangzott és mindig meg volt indokolva keményen.

A világnak az a része, a mely vele foglalkozott, úgy gondolkodott róla, hogy ime, itt egy igazságos ember, a kihez se jó szóval, se szép szóval, se csalfa okoskodással nem lehet hozzáférközni.

Olyan a lelke, mint egy tisztán, egyenesen metszett tükör, a melyben minden kép a maga valóságában látszik. Azonfelül van benne annyi akarat, öntudatos ambíció, munkakedv és munkaerő, a mennyi az emelkedéshez, tulontul is elegendő.

Arra nem volt eset, hogy az ő munkásságához szó fért volna.

Hanem ez a sziklaember egyszer csak meghajlott.

Ott volt vacsorán a legjobb barátjánál, a ki azonfelül, hogy ügyvéd, máskülönb is ur és pefekt gentleman. Sokat lehet tőle irigyelni. De legnagyobb kincse: a kékszemű asszony, szerelmes hitestársa.

Ennek az asszonynak az oldala mellett ült azon az emlékezetes esetén.

Az legkevésbé sem volt elfogódva. Csak akkor érzett magán egy kis lelki megütődést, a mikor Etelka hozzá emelte a teás csészét.

Véletlenül tekintett a kezeire. De az már nem történt véletlenségből, hogy hosszasan rajta feledte a szeméit és hogy tekintete korántsem volt az a rideg és szigorú tekintet, a melylyel a dolgokat és az asszonyokat agyon szokta kritizálni.

Puha, párnás kis kezek. Fehérek, mint

a hattyunyak és formásak, mint a Venus szobrának épen maradt fél keze. Finom kék ereket látott meg rajtuk. Olyanok ezek a kezek, mintha a tubarózsa átható illatu, fehér szirmaiból lettek volna kismetszve.

Nézte, kereste folytatását a kezeknek. Szemei a karokra, a vállakra, a szabadon hagyott, hajladozó nyakra, a fülekre, a hamvas arczra, a kissé duzzadt, de édes piros ajkakra s aztán a szemekre tévedt.

A mikor pedig idáig jutott, hát többé nem állott előtte tisztán semmi.

Az a badar gondolata támadt, hogy a világon nincsen befejezve semmi. Mindennek meg van a maga folytatása. Akarva, nem akarva, kereste a folytatását. A kékszemű asszony karjainak folytatását a vállakban, a hajladozó nyak folytatását a leányos duzzadt kebelben.

Majd a barátjára tekintett, — a ki közel hajlott az asszonyhoz s oly sugárzó szemekkel nézte hitvesét, a melyekben a boldogság fénye reszketett.

Az asszonyka szeretetreméltó kedvességgel kínálta és csevegett hozzá.

Nem tudta sietve ott hagyni ezt a boldogságos fészket; de mikor ott hagyta, megijedt a saját bensőjétől, a mely egészben megváltozott.

Többé nem merte mondani, hogy az ő ítélete, a melyet bírói székén kimondott, határozott, befejezett ítélet. Az igazság nem az volt előtte, a mit az agyával kigondolt és írásba foglalt, hanem a mit érzett s a mit a kékszemű asszonynál keresett.

öntudatot. Mert erre van szükség első sorban. Meg kell értetni kereskedőkkel, hogy a kereskedelem érdekei nem követelik a magyar nemzeti szellemtől való csökönös elzárkozást, hogy a kereskedelem megmagyarosítása egyrészt sokat lendít a nemzeti irányban való fejlődés ügyének, másrészt pedig használ magának a magyar kereskedelemnek is.

Cselekedjék a torontálmezei magyar nyelvterjesztő egyesület úgy, a mint a budapesti magyar egyesület, mely a kereskedelmi és iparkamarához átiratot intézett, arra kérve őt, tegye meg ő a kezdeményezést a főváros kereskedelmének és iparának megmagyarosítására. Arra kéri a kamarát, hasson oda minden befolyásával, hogy Budapest iparosai és kereskedői az idegen nyelvű cégtáblákat és feliratokat mellőzzék és hogy üzletüket, könyveiket és levelezésüket magyarul vezessék.

Torontálmezeinek — sajnos — nincs kereskedelmi és iparkamarája. A temesváritól pedig, melyhez tartozni szerencsénk van, nem sokat várunk tekintetben. Tisztelet becsület egyéb működésének, de arról keveset fognak unokánk beszélni, hogy mily eredményeket tud a temesvári kereskedelmi és iparkamara Délmagyarország magyarosítása terén fejtetni.

Maradjunk meg hát Torontálmezei nyelvterjesztő egyesület a megyénkben létező kereskedelmi egyleteket és ipartestületeket ugyanarra, amire a budapesti magyar egyesület felszólította a budapesti kereskedelmi és iparkamarát. S ismerve kereskedőink és iparosaink hazafias érzését, kik nem hazafiatlanságból vagy csökönöségből nem magyarosodtak meg, hanem szokásból megmaradtak a régi nyelv, régi czim-

táblák és levelezés mellett, bizunk benne, hogy a közművelődési és magyar nyelvterjesztő egyesület jóra való törekvése nem fog hajótörést szenvedni a kereskedők vagy iparosok rosszakaratán.

Házelnök és képviselői napidijak. A képviselőház elnökének járó napidijak kérdését már a múlt országgyűlés gazdasági bizottsága is tárgyalta a múlt év november havában és már akkor mondta ki a bizottság, hogy a ház elnökének ép úgy, mint pl. a minisztereknek is, kétségtelenül jár a képviselői napidij, miután az elnöki fizetés külön, mint tiszteletdíj van felemlítve a házszabályok 209. szakaszában. A gazdasági bizottság múlt havi ülésében ezt a határozatot megújította.

Az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt szerdán este 6 órakor hosszabb értekezletet tartott Helfy Ignác elnöke alatt. A földmívelési miniszter tárczájának tárgyalásánál a képviselőházban a párt álláspontja és nézetei kifejtésével Szederkényi Nándor, Molnár Józsiás, Nagy Gyula és Babó Emil bizattak meg. Az értekezlet elnöke Helfy Ignác felemlítvén azt, hogy hazánk nagy fia, Kossuth Lajos születésének kilenczvenedik évfordulóját ez évben fogja elérni, a jelenvolt párttagok egyhangulag odanyilatkoztak, hogy Kossuth Lajos nagy hazánk fia születésének kilenczvenedik évfordulója alkalmából ünnepély rendezését a függetlenségi és 48-as párt kezébe veszi. A megünneplés módzatai iránt fölmerült eszmék között szóba hozott a nemzeti ajándék eszmeje is. A módzatok tárgyalása és megállapítása egy e célra választandó kisebb bizottsághoz fog utasítani.

„Torontál“

(Napilap.)

Április elsejével új előfizetést nyitottunk a „Torontál“-ra és föl hívjuk lapunk azon előfizetőit, kiknek előfizetése április elsején lejárt, hogy előfizetéseiket rövid időn megújítani szivesked-

közlelben, de mégis elment hozzá mindig mikor tehette.

Egyszer csak azt vette észre, hogy a kék szemek forróságában a rokonszenv tüze éledezik, s a puha kis kezek nem csupán eltűrik, de vissza is adják a szorítást.

Ennek is folytatásának kell lenni! — szólott magában. De mikor lesz a folytatása?

Ha az asszony fehér nyakára tekintett: tisztában volt a folytatás természetével, a melyért égett, de a melytől félt is.

Végre legjobb barátja becsületéről volt szó. Inkább meghalok, agyon sorvasztom magamat, hagyom elégni szívemet — gondolta s megreszketett; de nem megyek tovább.

Hanem a mikor a kék szemek tekintetével találkozott s a piros ajkak kívánatos édessége mosolygott reá: akkor feledett minden elhatározást, összes föltételei össze zavarodva vibráltak agyában, nem gondolt semmire s némileg öntudatlan heveséggel ölelte magához és csókolt zápor módra a más asszonyát, a legbecsültebb, legszeretettebb barátja hitvesét.

Ez sem maradt ennyiben. Ez nem a vége. Ennek az ölekezésig kitért szenvedélynek még folytatása lesz.

Bármint szerette is barátját: be kellett látnia, hogy kénytelen lesz megrabolni. Hajtja, úzi rá nem csupán a vére, hanem az egész bensője.

De nem rabolja meg úgy, mint egy közönséges zsivány, — lopva vagy egy kalóz, — erőszakkal.

El fogja tőle venni nyilvánosan, törvény előtt, jog szerint. Ez illik egy bírónak. A házasság erkölcsi feltétele a szerelem. Nos, hát ez az erkölcsi feltétel a barátja és

jenek, nehogy a lap szétküldésében fönnakadás álljon be.

Együttal kérjük elvtársainkat és lapunk barátait, hogy a „Torontál“-t minél szélesebb körben terjeszteni sziveskedjenek.

A „Torontál“ előfizetési ára:

Egész évre 12 frt
Félévre 6 frt
Negyedévre 3 frt
Egy hónapra 1 frt

Mutatványszámokat egy hétig ingyen és bérmentve küldünk, egyszerű levelezőlapon való megkeresésre.

A „Torontál“ kiadóhivatala.

Régi koponyák.

(Dialog.)

Tegnap ezzel a kérdéssel szólított meg egy mélytudományú ur:

— Látta már a csontokat?
— Minő csontokat?
— Nos, hát a miket az árvaszéki elnök ur kertjéből ástak fel!

— Vagy úgy!
— Természetesen! Bámulatos csontok. Évszázadosak. Valami nagy csata lehetett ott!

— Valószínű!
— Mondják, hogy Batu khán koponyája is közöttük van.

— Lehet.
— Hallott valamit Batu khánról?
— Igen. Ügyes ember volt!

— Inkább vakmerő!
— Mindegy. A hölgyek mondják, hogy csak a vakmerő ember lehet ügyes!

— Hiszem. De Batu Khán nem az asszonyok körül ügyeskedett!

— Elég ügyetlenül tette.
— Ő a csatatéren volt hatalmas! Ennek számtalan bizonyítékát is adta.

— Próbálta volna az asszonyoknál. Nehezebben ment volna.

— Ön folyton az asszonyokról beszél!
— Ön meg folyton Batu Khánról. A közönségre bizom, hogy melyik téma kellemesebb.

— De egy ilyen fenséges történelmi alakkal csak nem kívánja párhuzamba vonni az asszonyokat!

— Az asszonyokat senkivel sem lehet párhuzamba vonni. Ők egyedüliek, fenségesek és utólráthatlenek.
— Megongedem. De tegye meg a kedvemért és beszéljen velem most Batu khánról . . .

hitvese között nincs többé meg. De meg van náluk, kettőjüknek kölcsönösen. A mi nem illik együvé: azt el kell választani. S a mi együvé tartozó: azt össze kell forrasztani. Megegyezett Etelkával, hogy elválasztja a férjétől s aztán hitvesévé teszi.

Az édes szép asszony, a kinek czipője talpát is úgy tekintette, mint egy különös imádságra méltó tárgyat, kigyult, föllángolt szenvedélyvel borult reá s megcsókolt az ölelő kezét.

Mi lesz ebből?
Nem volt odahaza maradása. Az egész éjjelt a csillagos égbolt alatt, a szabadban töltötte, gondolkodván a folytatásról.

Reggel, a mit eddig még soha nem tett meg, elmaradt a hivatalból. Egy kávéház ablakán leste meg, mikor megy el hazulról a férj. Még egy kissé várt. S aztán ment egyenesen Etelkához. Elkíséri a mamájához. Ott előadnak mindent s aztán beszél a férjfel. Végre pedig jöjjön, a minek jönni kell. Áll elébe.

Ilyen korán még soha se lépte át az ő küszöbét.

Nesztelenül, lopakodva lépett be, hogy meglepje, leboruljon előtte és csókjaiban fürdesse meg a lábait.

Csöndesen, édes izgalomban szétemelte a függönyöket.

Etelka ép akkor ölelt, csókolt egy harmadik embert.

Kitántorgott s elesett az utcakövezeten. Az emberek azt hitték róla: részeg.

A mint föleszmélt, belátta, hogy most már csakugyan itt a vég, az elhibázott életnek többé nem lehet folytatása.

Az öngyilkosok száma egygyel szaporodott.

E. V.

— Ha ön megígéri, hogy aztán az asszonyokról beszélget velem.
 — Nem értek ehhez!
 — Én meg, megvallom, Batu körül volnék kissé ügyetlen.
 — Ön tréfál!
 — Soha. Pórus jár az, a ki tréfát üz az asszonyokból.
 — Nos, jól van. Hát csak erre feleljen. Tudja, hogy szörnyen érdekelnek a történelmi emlékek. Csakugyan hiszi ön, hogy az Batu khán koponyája?
 — Őszinte véleményemet akarja hallani?
 — Természetesen.
 — Nos, hát: — nem hiszem!
 — Oh!
 — Az egy rendezett társadalmi viszonyok között élt békés férj koponyája!
 — Miért?
 — Mert még most is — szarvai vannak! cs.

HIREK.

— **Személyi hir.** Rónay Jenő főispán ma este több napra Budapestre utazik.

— **Torontál vármegye rendkívüli közgyűlését** ma délelőtt folytatták, s a délután folyamán befejezik. A tárgyalásra került tárgyakról, valamint azok elintézéséről lapunk hivatalos mellékletén részletesen számolunk be. A jegyzőkönyv hitelesítő közgyűlés, Rónay Jenő, főispán elutazása következtében a jövő hét szerdáján fog megtartatni, s ez alkalommal tárgyalás alá kerülnek azok a tárgyak is, melyek időközben érkeztek be, s melyekről az állandó választmány már véleményt mondott.

— **Az első döngés.** Nem tudunk ugyan róla, hogy Falb mára kritikus napot jótud volna, de a nagy tudós nélkül is megtudtuk, hogy vagy kritikus nap van ma, vagy pedig ünnepélyesen beköszöntött a nyár, a mi április 8-án mindenesetre furcsa, hogy ne mondjuk kritikus dolog volna. Ma délután 4 óra tájt abban az időben, mikor máskor csak az utcáseprők kedélyes munkája szokta a becskerekeli halandókat bosszantani, mindazok, kik nem aludták már délutáni álmukat, hatalmas égzöngést hallottak, miközben az ég busan beborult, s a madarak, melyek ilyenkor már elég merészek arra, hogy munkájukat megkezdjék, ijedten abban hagyták éneküket. Megkérdeztük egy asztronómustól, hogy mit jelentsen az ég e haragja, mire azt a feleletet kaptuk:

— Hagyja kérem. Az idő olyan, mint az asszony. Reggel jókedve van. Délután megharagszik. Este megint kibékül. Másnap pedig előlről kezd.

Bolond, a ki hisz neki és kutatja az okát.

— **A megyei kórház.** Olvasóink előtt ismeretes Torontál megye tavaly kelt határozata, melynek értelmében egy a modern kor igényének megfelelő nagyszabású megyei kórház építését határozta el. A kórház ügye a tegnapi rendkívüli megyei közgyűlésen ismét szóba került. A belügyminiszter ugyanis nem hagyta jóvá a már elkészített terveket, valamint a vármegyei törvényhatóság azon határozatát, hogy az 1900 évi megszavazott 1%-os megyeház kibővítési, megyei pótadó a kórház építési költségeinek fedezésére fordíttassék. A tervek tekintetében az elfogadott pavillon-rendszert kifogásolja mivel költséges, a megyeház kibővítési pótadóval pedig a kibővítési alapnak a megyei utipénztár irányában fennálló 260000 frnyi tartozását kívánja törleszteni. A közgyűlés tegnap tárgyalta a belügyminiszternek ezen leiratát s bár sajnálattal, elfogadta a tervek módosítását. Az építési költségek tekintetében pedig 1% megyei pótadó kivételével nyilatkozott, a mely irányban a május havában megtartandó rendes tavaszi közgyűlésnek fog előterjesztés tétetni.

— **Az óvónőképző intézet ügye Szegeden.** Az óvónőképző intézet felállításának ügye tegnap került szóba Szeged város rendkívüli közgyűlésén. A városi tanács véleményét Lázár György dr., helyettes polgármester terjesztette elő. Elmondta, a mit már mi is említettünk, hogy a miniszterium abban már megállapodott, hogy az első óvónőképző intézetet az Alföldön állítja fel. Lévy Ferenc, miniszteri osztálytanácsos ez ügyben konferált is a város kiküldött képviselőivel s ez alkalommal határozatba ment, hogy Szeged városa 50,000 forintot és ingyen telket ad az óvónőképző intézet létesítésére. Ezenkívül kötelezi magát a város, hogy 1893. év szeptember elsején átadja a kész épületet az intézet céljaira, addig pedig az első évfolyamot bérházban, a saját költségére elhelyezi. A közgyűlés a tanács ebbeli előterjesztését egyhangulag elfogadta. Az ügyben egyébként egy deputáció fogja felkeresni a kultuszminisztert.

— **Uj utca Nagybecskereken.** Olvasóink bizonyára emlékeznek arra a tervre, mely szerint a mostani ugynevezett Kishidutca teljesen mellőztetett volna s a felépítendő pénzügyi palota közvetlenül a községi iskola-épület mellett épült volna, miáltal egy új utca keletkezik, mely városunk legegyszerűbb utcájának, a Váralja-utcának képezné folytatását. Sok érv szót e terv mellett, még több ellene. Főleg azonban az, mely a legtöbb tervet megszokta buktatni: a pénz. A legutóbbi képviselőtestületi ülés ez ügyet kiadta egy vegyes bizottságnak tanulmányozás végett s ez a bizottság most kimondta, hogy a terv jelen körülmények között keresztülvihető. Az értekezleten részt vett Kiss müegyetemi tanár is, ki tudvalevőleg a helyben felépítendő polgáriskolai épület tervének elkészítésével van megbízva s ő pengetett meg egy igen életrevaló, de mindenesetre olcsóbban keresztülvihető eszmét, mint volt az előbbi. A Bega-parton szeretne egy nagyobb boulevardot létesíteni. Arra nézve pedig csak az óvodát meg a Rózsa-féle háznak egy részét kellene kisajátítani. Ott épülnének a közel jövőben a legszebb épületek s a szőke Béga mentén létesülne egy utca, melyért egész Délmagyarországon megirigyelnék a boldog Becskerekieket. Egyelőre ez ugyan csak a jövő zenéje. A jövő nemzedéknek lesz fentartva ezt az egészség-eszmét realizálni.

— **Divat.** A párisi divat ma még sokkal erőteljesebben uralkodik, mint valaha. Egész Európa szeme — így tavasszal — a párisi divatcsarnokokra van függesztve; sokkal több az ez iránt érdeklődők száma, mint akár a francia tudomány, akár a francia irodalommal foglalkozóké. S tagadhatatlan, hogy a párisi divatban mindig van valami érdekes, izgató, finom, izléses. Mily kedves például az a selyem gazé, amelyből a tavaszi női ruhák készülnek, sokszínűségük pompájában, halvány színű virágnomással díszítve. Divatos azon kívül a foulard, a glacé-surah s a kínai crépon is. A felöltők szabása egyenes, hosszukás; az uszály még mindig divatban van. A derék azonban új divatot kapott. Szabása nál az a fő, hogy ne simuljon a bizonytalan, hanem ép ellenkezőleg a bizonytalan, a fátyolozott, a misztikus hatását tegye. Csak sejtessen s mindent tagadjon. A kalap kérdés, így tavasszal, — legnehezebben megoldható. Párisban sem állapodott meg végleg a divat, csak a tavaszi Salon megnyitására fog kitűnni, ha hogy a hosszú kerek kalap, vagy tojásdad, a fejhez simuló foge-

győzni? A díszítés színei igen változatosak. Uralkodik a zöldbe játszó barna és a halvány rózsaszín. Kedvenc virágdísz a rózsza és a hiacint. Végül megemlítjük a következő érdekes párisi szokást, amelyet csak mostanság kaptak fel. Azelőtt ugyanis a háziur jelölte ki vendégeinek, hogy kit vezessen asztalhoz, de ez sok zavarra adott alkalmat. Ezentúl levélkét ad a kezébe üdvözlésekor, a melyben hölgyének nevét találja.

— **x — Elérkezett a várva várt kikelet,** a rideg zord tél után. A bájos Margitsziget is tavaszi mezbe kezd öltözködni. Fái nyugedeznek, világra szóló hírességű pázsitterületei kizöldelnek és gyönyörködtek a szemet; de megszólal fülemiléje is, mely elbűvöli a hallgatót. A Margitsziget pártalan szép zöld pázsitjai és a fülemile elbájosító csattogása már Európaszerte híresek és mindegyikünk, kinek csak egy talpalattnyi földje, kis ligete van, nagyon óhajtáná, hogy megszerezhesse magának a Margitsziget e két specialitását, — gyönyörét. Am a csalogány nem zokog megrendelésre, oda telepíti fűszkét, a hova neki tetszik és ha el nem riasztják, évente oda is tér vissza. Ellenben a szép pázsitot mindenki könnyen megszerezheti, annál is inkább, mivel hogy a Margitsziget gyönyörű pázsitaihoz is egy budapesti magkereskedő szállítja a fűmagot. E bársonyszerű üde zöld gypet, melyet Mauthner Ödön budapesti magkereskedő kombinált fűmagkeverékével létesítettek és mely nemcsak a Margitszigetnek, hanem egyáltalán a magyar díszkertészetnek és magkereskedelemnek is díszére válik, mindenki könnyű szerrel megteremtheti saját területén a Mauthner-féle fűmagkeverékek alkalmazásával.

A rendőrségnél pörölt kincs.

(Egy típus.)

Álmában volt valamije az öregnek, azt is ellopták. Hiába, gonosz a világ!

De be is panaszkolta azt a tolvajt, a ki nagyobb vétett, mint a ki a király kincstárába tör be és tele gyémántokkal a tarisznyáját öklömmel gyémántokkal, csengő-pengő aranypenzzel... Gyémántos, aranyzapor hull a királyra egyre — de a szép álmom olyan ritka, olyan ritka...

A panaszos nagyon öreg ember. Ugy meggyőnyedt, úgy lehorgasztja a fejét, hogy nyilván azért nem éri el a halál kaszája. Hja, a halál kaszája inkább a magasban suhog előszeretettel; nyakazza le a büszke kobakokat, míg az alázatos sunyi fők soka-soká rezketnek-inognak, míg egyszer leteríti őket annak a hatalmas, zugó kaszasuhintásnak a pusztá szele. Azután meg a halál angyal szomorúságot, bánatot akar hozni a földre — de én édes teremtmény, kinek hozna a homlokára egy selhőnyi bánatot, a szemébe egy csöppnyi könnyet az olyan észrevétlenül pislogó gyertyaszál kialvása, mint a Dér bácsi élete?

A feleségét eltemette.

A leányát is eltemette.

Csak az a különbség, hogy az elsőt halva, a másikat élve.

— Megálmodtam... ezt is megálmodtam... bölöngat Ádám bácsi, a kit szintén boldogít az a biztos tudat, hogy az ő behunyott szemei előtt föltárul a jövő fekete kárpitja, hogy ő megálmodja, ha valami baj éri...

Álmodt, nehéz, gyötrelmes álmodt látott előtte való éjszaka, mikor a hosszú szenvedéseinek hű társát letörte nem a halál kaszája, de az élet igája... Álmodt látott, még nehezebb, még gyötrelmesebb álmodt, mikor az a rossz leány megunt vele együtt siratni az elhalt édes anyát és elment kacagni, kacagni... elkacagni a sirbahajló, becsületes apát...

— Álmodok én még valami jót is! — lehel az öreg arcára rózsás derűt a remény. Megálmodom én, hogy jó dolgom lesz még valaha! hogy megsegít az Isten! Meglássátok jó emberek!

És boldogan hunyja be minden este zuzmarás, fáradt szempilláit és boldogan szunyad el, várva, hogy megjelenik előtte az a tündér, melynek egy mosolya többet ér, mint az egész élet valósága...

Haragosan, erőszakosan törtet a főkapitány elé... Vészfelhő ég a homlokán, égető, lázas tűz van a

szemében. Nem meri visszatartoztatni a hajdu a libegő ősz haju alakot, a ki máskor szédelegve szokott tipegni-topogni, s most félrelódit az utjából két-három panaszost és fölszakítja a kapitány ajtaját.

Ott mégis magába száll. Rendbe sorolja elő a nagy baját.

— Főkapitány ur! én vagyok az álmodó Ádám...

— Megálmodtam azt a szerencsét, kapitány ur!

Mert olyan igaz, mint hogy itt állok, hogy még eddig mindig, minden álmom beteljesedett. Ez is ugy volt.

— Hát mit álmodott, öreg?

— Gyönyörűet. A házacska végibe van egy szilvafa. Isten tudja, hányadik szép apám ültette? A ki ültette: egy fazék pénzt rejtett a tövébe. Azt én az éjjel megálmodtam. Hogy örültem, hogy most már vége lesz a kolduskodásomnak! El is dicsékedtem vele mindjárt reggel a Vincze szomszédomnak.

— Nos és?

Az elkeseredéstől reszket a hangja, mint a megütött harang:

— Kapitány ur! Azután kimegyek, hogy majd föl-ásom! Azt hiszi ott volt?

A kapitány csodálkozást tett. Pedig hát természetesen találja, hogy az álmodott kincs nem volt ott. Ő tudja, hogy az álmok csalják. De az öreg hisz bennük. Hát hiszen ez a hit egyedüli boldogsága. Az a hit tartja fönn: hogy még megálmodja a szerencsését. És olyan furcsa, olyan tragikomikus, mikor dühösen kiált az utána sompolygó Vincze szomszédra:

— Büntesse meg ezt a gonosz embert a főkapitány ur! Ez reggel hallotta, hogy mit álmodtam és kilopta a pénzt előlem!

Irodalom és művészet.

Színház.

Pálfy Nina jutalomjátéka. Nem szívesen, de az igazságnak engedve, kénytelenek vagyunk konstatálni, hogy a „Nebántsvirág” tegnapi előadása épen nem sikerült. Ezt annyival inkább sajnáljuk, mivel a társulat szeretetreméltó primadonnája ma utoljára lép fel, tehát nem sokáig lesz már alkalmunk az ő kedves pajzán játékában gyönyörködni. Tulságos elfogultságának tulajdoníthatjuk csakis, hogy Denise hálás szerepében tegnap épen nem jutott érvényre az ő kiváló tehetsége, hogy sem játékaival sem énekével nem tudta felmelegíteni a közönséget, mely pedig egész virágözön-vel és egyéb ajándékokkal igyekezett bebizonyítani, hogy Pálfy Ninát igazán megszerette. A kedvtelenség átragadt a többi szereplőkre is, és sem Szilagyi Celestinje, sem Mikei tábornoka nem csinált hatast. Hozzájárult még az, hogy élénk emlékekben élt a becskerekeknek a tavalyi kitűnő „Nebántsvirág”-előadás Margó Czéliával és Ronaszé-kivel, s a második felvonás után egyszerre csak azon vettük észre magunkat, hogy a közönség egy jó része elhagyta a színházat.

A magyar színészet érdekében kívánjuk, hogy ne sok ilyen előadást nyújtson Csóka a becskereki közönségnek.

* Uj zenemű jelent meg Kövér Miklóstól „Bini” polka française cím alatt, mely ez időnyek a legkedvezőbb táncdarabja volt. Ára 1 forint. Kapható Tábornok Nándor nemzeti zeneműkereskedésében Budapest, Váci-utca 30-ik szám alatt.

Táviratok.

A képviselőházból.

Budapest, ápr. 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőházi ülésén, rendkívüli egyhanguság mellett folytatták a budget-tárgyalást. Szinay Gyula függetlenségi és Perczel Dezső szabadelvű-párti képviselők tartottak kiválóbb beszédet a belügyi tárca tételeinek tárgyalásánál. Ülés végén Bessenyei Ferencz temesi képviselő, a szabadelvű párt zajos helyeslései közt tiltakozott Beth-

len gróf nemzeti párti azon állítása ellen, mintha a nemzetiségi kerületeket, nemzetiségi engedmények árán nyerte volna el a szabadelvű párt.

Tisztviselők petíciója.

Budapest, ápril 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház tegnapi ülésén Falk Miksa kérvényt nyújtott át a legalsóbb négy rangosztályhoz tartozó s a fővárosban alkalmazott állami tisztviselők nevében. A kérvényt egy küldöttség nyújtotta át Bánffy Dezső báró elnöknek. Szónokuk szóval is kérte helyzetük javítását. Az elnök, valamint délután Szapáry gróf miniszterelnök, kinél szintén tisztelegtek, biztosították a küldöttséget, hogy lehetőleg figyelembe veszik petíciójukat.

A dédesi mandátum.

Budapest, április 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ifj. Ábrányi Kornél megválasztása ellen beadott petícióra a bizottság tegnapi ülésén elrendelték a vizsgálatot a választás ellen.

Igazolt mandátum.

Budapest, április 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ugron Zoltán a vizaknai kerület képviselőjének mandátumát, a bíráló bizottság tegnap esti ülésén igazolta.

Inség mindenfelé.

Budapest, április 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Szathmár- és Máramarosmegyéből jelentik, az inség e két megyében is folyton terjed. Beregből tegnap jött a hír, hogy 50 ember éhen halt, 2000 embernek pedig nincs betevő falatja. Most Szathmárból jelentik, hogy több mint 20 községben minden élelmi szer nélkül tengődik a nép. Máramarosban pedig, hol a kiülőzött orosz zsidók szolgáltatják az éhezők legnagyobb kényelmét, még sokkal borzasztóbbnak festik az általános nyomort.

Megzafolt halálhír.

Budapest, ápr. 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) A fővárosi lapokban megjelent hírrel szemben sürgönyzik Bajáról, hogy az ottani katonai botrány áldozata, Heinrich Géza huszártiszthelyettes nem halt meg. A revolvergolyó tüdejét furta keresztül. — Háromszor lőtt magára, de a revolver kétszer csütörtököt mondott. A golyót kivették testéből. Halálhíre azért terjedt el, mert meggyónt és megáldozott.

Nagy tüzek.

Budapest, április 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Facset krassó-szörénymegyei nagyközség tegnap este óta lángban áll. A kár eddig mintegy negyedmillió forintra tehető.

Budapest, április 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Szentbenedek pestmegyei községben 67 ház leégett. A kár, a kevés biztosítás miatt, igen nagy.

Szófia, április 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Kölcsönös megállapodás alapján Szerbia ezentul nem tart katonai attachét Bulgáriában s viszont a bolgár kormány is megszünteti a belgrádi bolgár katonai attachéi állást.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözséről.

Budapest, ápril 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Buzakinál, vételkedv és forgalom minimális. Ugyanez áll fenvalamennyi terményre, melyek változatlanul jegyeznek.

Buza tavaszra 9.56—58.

Buza máj.—jun. 9.26—28.

Buza ősze 8.54—56.

Zab tavaszra 5.74—76.

Tengeri máj.—jun. 5.18—20

Káp. repce 12.40—50.

Időjárás: derült napos idő.

Vegyes közlemények.

— A dunagőzhajózási társaság mérlege a közelebbi napokban fog elkészülni. Ambar a hajózási forgalomból a társaságnak kedvezőbb bevétele van, ugyan, mint 1890-ben, a mérleg hír szerint mégis jelentékeny hiányt fog feltüntetni, s pedig azért, mivel nagy leírások váltak szükségessé. A hiány mintegy négy millió forintig rug.

— Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi esarva. 1892. április 7. Hízott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klg. sulyban) 45¹/₂—46 krig. Öreg közép (páronként 300—400 klg. sulyban) 44¹/₂—45 krig. Fialat nehéz (páronként 320 klg. sulyban) —47 krig. Fialat közép (páronként 251—320 klg. sulyban) 46¹/₂—47 krig. Fialat könnyű (páronként 250 klg. sulyban) 47—48 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klg. sulyban) 4¹/₂—46 krig. Közép (páronként 220—280 klg. sulyban) 46—47 krig. Könnyű (páronként 220 klg. sulyban) 47—48 krig. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 klg. sulyban) 46—47 krig. Közép (páronként 220—260 klg. sulyban) 46—46¹/₂ krig. Könnyű (páronként 220 klg. sulyban) 45¹/₂—46¹/₂ krig. Sertésleltetés 1892. április hó 5-én volt készlet 159764 drb. 1892. ápr. hó 6-án felhajtott 1883 drb. 1892. ápr. hó 6-án elszállított 2979 drb. 1892. ápr. hó 7-én maradt készletben 158668 drb. — A hizottsertés üzletirányzata: Az üzlet változatlan.

Szerkesztői üzenetek.

F. G. Helyben. Ön téved. Chauvinizmus alatt bármely — ez esetben politikai — nézet tulhajtását kell érteni. Épugy létezik tehát szabadelvű chauvinizmus, konzervatív vagy nemzetiségi chauvinizmus. Ami pedig a chauvinizmus szót illeti, szolgáljon tudomásul, hogy Chauvin személye Coguard testvérek „La cocard tricolor” című vígjátékában szerepel. Ebben fordul elő egy Chauvin nevű algiri unjonez, a ki nagy hősnak mondja magát. Ez az alak külföldben nem költött. Legalább is mintaul szolgált egy Chauvin nevű Napoleoni katoná, a ki a restauráció idejében Párisban nagyon ismeretes volt a császár személye iránt való rajongásáról. Így tehát az is lehet chauvinista, ki nem valamiért, de valakiért rajong.

R. I. Köszönettel vettük tudósítását. Mi nem tehetünk róla, hogy oly kevés hirt kapunk a megyéből. Annak tulajdonítandó, hogy még nem igen szokták meg azt, hogy a „Torontál” napilap. Vivat sequens.

P. V. Budapest: Jurkovic Aladár regénye a jövő hónapban fog megjelenni. Az előfizetési pénzek a Pleitz-féle könyvkereskedésbe küldendők.

V. F. Cikkét nem közölhetjük. Több lényeges pontban nem értünk egyet.

T-a. Ha csakugyan irni akar a valuta-kérdésről, tessék azt könnyen érthető formában megtenni. A lapok ugyan tele vannak mindenféle valuta-cikkezzel, de a nép maga nem igen van még tájékozva, hogy miben is áll tulajdonképen az a valuta-szabályozás. Legközelebb közlünk egy cikket, melyben az említett kérdés kimerítően fog tárgyalatni, még pedig oly módon, hogy azt mindenki megérthesse, ha nem is fináncpolitikus.

REGÉNY-CSARNOK.

Halálos sebek.

Regény.
— A „Torontál” számára írta —
Jurkovic Aladár.

(33-ik folytatás.)

HARMADIK RÉSZ.

XX.

Testben, lélekben megtörve, kuszált lélekkel, tépett szárnyakkal érkezett Oktáv vissza oda, a honnan néhány év előtt duzzadó reményekkel, a jövőbe vetett erős hittel indult utnak: — szülő falujába.

A pavillonban történt események után két hétig halálos betegen, élet és halál közt lebegett. Az események, melyek roppant hatással voltak lelkére, feldúlták egész idegrendszerét. Orvosai nagyon tartottak attól, hogy megőrül. Ez azonban mégsem következett be. Ugy-ahogy felépült s betegségéből nem maradt meg egyéb, mint valami csendes melancholia, a mire egyébként egész életén át nagy hajlamot mutatott.

Orvosai azt ajánlották, hogy utazzék el. A légváltás jót fog tenni egészségének, megrozzant idegeinek.

Némán bólintott a fejével s beleegyezett.

Egy szép napon hát orvosa, egy híres idegyógyász kíséretében, vonatra ült s megindult szülőfaluja felé, melyet évek óta nem látott.

Lillától el nem bucsuzott. Betegsége egész idején nem látta. Sőt említeni sem volt szabad előtte ezt a nevet, melynek hallatára ideges reszketés fogta el.

Különben ő sem tett említést róla soha. Nem kérdezősködött senkitől, hogy neje mit csinál, hogy van? Ugy látszott, megfélemedezett róla egészen. Mintha szívéből elmosódott volna a kép, a mely egykor olyan mélyen, olyan elpusztíthatatlanul vésődött oda. Vajjon csakugyan feledett-e végképen, vagy az egész csak beteges állapotának volt kifolyása? Erre orvosai sem tudtak válaszolni, jóllehet, ez a teljes némaság s közöny aggályokkal töltötte el őket is.

Egy hétfői napon, estefelé érkeztek meg a falucska indóházához.

Oktáv az egész ut tartama alatt a kupa ablakánál ült s nagy érdeklődéssel nézte a tájat. A feljúló emlékek, melyek őt e tájhoz fűzték, a hol gyermekéveit töltötte, jó hatással voltak lelkére. Arcza, melyet a betegség megviselt, összeránczolt, eléktelemitett, elégedettséget árult el s oly jól érezte magát, hogy még szivarra is gyujtott.

A kóválygó füstkarikákat aztán hosszan nézegette s elábrándozott.

S mikor a vonat az indóház előtt megállott, vigan, szinte könnyedén ugrott le.

A falubeliek valamiképp értesültek jöttéről s sokan várták őt a perronon.

A notabilitások: a bíró, a jegyző, meg a plébános.

Oktáv szívélyesen szorított mindegyikükkel kezét.

— Köszönöm, hogy eljöttek! Köszönöm!

S aztán diadalmas ábrázattal fordult az orvoshoz:

— Lássá! — Az embereim még szeretnek! . . . Nem feledkeztek meg rólam! . . .

Aztán felkapaszkodtak a hintóba s a négy ló villámgyorsasággal röpitette őket a kastély felé.

Már ott minden készen volt fogadásukra.

A szobák rendben, az óriási függő lámpák felgyujtva, a kandallóban lobogó tűz, patogó fahasábok.

Oktáv gyönyörrel járta be a termeket. Ugy volt ott minden, mint hajdan. Ugyanazok a butorok, ugyanazok a szőnyegek, ugyanazok a képek. A nagyszakállas, buzogányos ösök képeit nagy figyelemmel nézegette. Vajjon nem haragszanak-e rá? Anyja képe elé érve, szeméibe könnyek szökkentek. Hosszan állott ott s kezei imára voltak kulcsolva. Ha élne! Ha tudná, hogy mik történnek! . . .

Aztán újból visszatért az ebédlőbe. A terített asztal már várta. Leült s jó étvágyal falatozott. Még beszélgetett is. Elmondott egyet-mást az orvosnak a kastély multjából. Olykor-olykor el is mosolyodott.

S a vacsora végeztével, a midőn nyugalomra tértek, az orvos elégedetten mondta a gróf öreg komornyikának, a kinek szintén meg volt hagyva, hogy nagyon vigyázzon a grófra s ápolja gondtal:

— Betegünk a legjobb uton van! Azt hiszem, rövid időn meg fog gyógyulni egészen! . . .

És Oktáv csakugyan rohamos gyorsasággal tért magához.

Az első napokban sokat sétált s beköborolta az erdőt és mezőt. Jól felöltözve, hatalmas csizmákban, vadásztól kísérvé bejárta az egész környéket.

Reggelenként misét hallgatott s azután egy teljes órát töltött mindig a családi sirboltban, anyja sirköve fölé hajolva s buzgón imádkozva.

Tagjai lassanként visszanyerték ruganyosságukat s arczára visszatért az életpirja.

Két heti ottartózkodás után, egy este így szólt az orvos Oktávhoz:

— Bucsuzom, gróf ur! . . . Holnap reggel visszautazom a fővárosba! . . .

Oktáv nagyot nézett:

— S engem itt hágy?

— Itt, gróf ur! . . . A kötelességeim szólitának vissza! . . .

— Hiszen itt is a kötelessége tartja! . . .

Vagy azt hiszi, már meggyógyultam? . . .

— Azt, gróf ur! . . . Ön már innen-onnan egészségesebb lesz, mint én! . . .

S mindketten nevettek.

Aztán Oktáv megszorította az orvos kezét.

— Isten önnel, doktor!

Az orvos elfogadta a kézszerítést s mielőtt távozott volna, így szólt:

— Üzenete senki számára sincs, gróf ur?

Oktáv elkomolyodott és elfordult:

Aztán röviden felelte:

— Nincs!

A seb hát még nem hegedt be, nem gyógyult meg!

Még mindig sajgott, fájt és vérzett!

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—nbecskereki vasutvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.		3011	3001
		v. v. sz. v.	I. III. o.
Budapest ind.		7.00	7.4
Temesvár "		9.30	11.30
Nagy-Kikinda		3.30	3.3
Karlova		4.34	4.1
Beodra		4.57	4.23
Török-Becse—Aracs		6.03	5.02
Kumán		6.33	5.23
Melencze		7.07	5.42
Ellemér		7.35	6.01
Nagy-Becskek	érk.	7.59	6.15
Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.		3002	3012
		sz. v. v. v.	I. III. o.
Nagy-Becskek	ind.	6.30	7.19
Ellemér		6.48	7.35
Melencze		7.11	8.08
Kumán		7.27	8.30
Török-Becse—Aracs		7.52	9.14
Beodra		8.27	10.00
Karlova		8.39	10.21
Nagy-Kikinda	érk.	9.23	11.13
Temesvár "		—	4.40
Budapest "		2.05	7.20
		8.40	—

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

Nagy-Becskek—Versecz.		3101	3111
		sz. v. v. v.	II. III. o.
Nagy-Becskek	ind.	8.15	—
Nagy-Becskek—Bégapart		8.22	3.10
Lázárföld		8.50	3.48
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház		—	—
*Lajosmajor		—	—
Szárcsa		9.16	4.15
Szécsány	érk.	9.29	4.30
Párdány l. alul.			
Szécsány	ind.	9.39	4.74
Bóka		9.52	5.02
Kanak—Ó-Lécz		10.09	5.22
*Barárháza 6a. sz. őrház		10.17	5.34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy		10.26	5.46
Györgyháza		10.36	5.58
Zichyfalva		10.48	6.15
Nagy-Margita		11.03	6.31
*Loudon-Tanya		11.10	6.40
Bethlen-Tanya		11.39	7.02
*Temes-Paulis		11.37	7.13
Versecz-Rét		11.44	7.20
Versecz	érk.	11.48	7.34

Versecz—Nagy-Becskek.		3112	3102
		sz. v. v. v.	II. III. o.
Versecz	ind.	5.12	2.35
Versecz-Rét		5.17	2.42
*Temes-Paulis		5.24	2.49
Bethlen-Tanya		5.34	2.57
*Loudon-Tanya		5.35	3.15
Nagy-Margita		6.04	3.23
Zichyfalva		6.16	3.35
Györgyháza		6.31	3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy		6.50	4.02
*Barárháza 6a. sz. őrház		7.01	4.10
Kanak—Ó-Lécz		7.13	4.19
Bóka		7.33	4.35
Szécsány	érk.	7.46	4.46
Párdány l. alul.			
Szécsány	ind.	8.01	4.56
Szárcsa		8.18	5.10
*Lajosmajor		—	—
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház		—	—
Lázárföld		8.51	5.37
Nagy-Becskek—Bégapart		9.22	6.04
Nagy-Becskek	érk.	—	6.08

Szécsány—Párdány.		3211	3218
		v. v. v. v.	II. III. o.
Szécsány	ind.	5.10	9.44
Módos		5.57	10.14
*Fény		5.49	10.23
Párdány	érk.	6.01	10.35

Párdány—Szécsány.		3212	3214
		v. v. v. v.	II. III. o.
Párdány	ind.	6.49	3.49
*Fény		7.02	4.02
Módos		7.17	4.17
Szécsány	érk.	7.40	4.40

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.
A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltétlenül fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

Nyilttér. *)

Butorszallítás és költözködes.

*) Az e rovat alatt közöltet nem vállal felelősséget a szerk.

H i r d e t é s e k.

232. sz. ki. 1892.

(134—3.3)

Pályázati hirdetmény.

Bótos községben a jegyzői állás megüresedvén, ennek választás utján betöltésére határidőül folyó évi április hó 25-én, reggel 10 órája, Bótos községhezánál kitűzetik.

A készpénzbeli fizetés: évenként 400 frt és 100 frt utiáltalány, továbbá 3 öl kemény tűzifa és szabad lakás, végre a helybenhagyott szabályrendelet szerint a magánmunkálatok után járó díjak.

A pályázni óhajtok, a kik a magyar, német és szerb nyelvet írásban és szóval tökéletesen bírják; a jegyző-szigorlatot letették, felhivatnak, hogy a felszerelt kérvényt a választást megelőző napig aláírottánál benyujtsák.

Nagy-Becskerek, 1892. április 1-én.

Bakalovich,
főszolgabíró.

2153. szám I 1892.

(137—3.1)

Pályázati hirdetmény.

Kumán községében lemondás folytán üresedésbe jött segédjegyzői állásra, mely 400 frt készpénz, 120 forint lakbér és 40 frt utiáltalánnyal van javadalmazva, ezennel pályázatot hirdetek.

Felkérem az arra pályázni óhajtókat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket folyó hó 25-ig nálam benyujtsák.

A szerb nyelv ismerete kívántatik.

Török-Becse, 1892. április 4.

Gróf Bethlen,
főszolgabíró.

1617. sz. kig. 1892.

(143—3.1)

Pályázati hirdetmény.

Torontálmege perjámosi járásában fekvő Pészak község jegyzői állása üresedésbe jöven, annak választás utján leendő betöltésére határidőül folyó évi május 4-ik napjának, d. e. 9 óráját Pészak községhezánál kitűzöm.

A jegyzői javadalmazás a következő:

a) készpénzben 400 frt,
b) terményekben: 36 pozsonyi mérő buza, 20 pozsonyi mérő szemes kukoricza, 5 öl kemény tűzifa, 2 öl szalma, 2 darab szarvasmarhának járó takarmány, és végre:

c) természetben 2 hold föld — mely után az adót a jegyző köteles viselni — szabad lakás és a községi szabályrendeletben megállapított magán munkálatokért járó díjak.

Felhívom a pályázni kívánókat, hogy szabályszerűleg felszerelt kérvényeiket a főszolgabírói hivatalhoz folyó évi május hó 3-ig adják be, mert a később érkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Perjámos, 1892. április 6.

Gyertyánffy Dénes,
főszolgabíró.

Pályázati hirdetmény.

A jegyzői teendőkből jártas fiatal ember, ki a magyar és szerb nyelvet beszéli, nálam azonnal alkalmazást talál; eddigi alkalmazásáról bizonyítványai kéretnek.

Havi fizetés 30 frt.

Szerb-Párdány, 1892. márcz. 29.

(128—3.3)

Fohsz György,
községi jegyző.

536. szám 1892.

(140—3.1)

Hirdetés.

Szerb-Párdány községe nyilvános árverésen eladja f. április 21-én, d. e. 9 órakor a Német-Párdány községben lévő házat házhelylyel és a mellett fekvő üres házhelyet, továbbá Szerb-Párdány községben fekvő egy- és kétjáratu szárazmalmát örök áron a hozzátartozó örlési joggal együtt. A feltételek a községi irodában betekintheők.

Szerb-Párdány, 1892. április 6.

Fohsz György,
jegyző.

Radoszav Szóvra,
bíró.

H i r d e t é s e k

felvétetnek a "Torontál" kiadóhivatalában.